

DOMOVINA

Oglaš:

Za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 60 vinarjev, uradni 1-20 K, poslovne, posmrtnice in reklame 2 K. Večkratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredah in petkih.

Upravništvo „Domovina“ v Ljubljani, Sodna ulica 6.

Marčnina:

Za solo „Domovina“ (trikrat na teden) mesečno 2 K, četrtletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 38 K. Potkova številka mesečno 1 K, četrtletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Program izdajalcev narodnega ujedinjenja.

Minister Jankovič imenuje Hrvatsko, Slovenijo in druge pokrajine bivše Avstro-Ogrske „anektirane dežele“. — **Protić-Korošičeva vlada hoče ves denar samo zase.** — **Takse naj se plačujejo samo v dinarjih.** — **S tujimi valutami hočejo še naprej uničevati naš denar.** — **Radikalci, klerikalci in pravaši hočejo vzeti 20 % denarja za državno posojilo.** — **Razmerje 1 : 5.**

Beograd, 11. marca. (Izv. por.) Narodnemu predstavništvu je bil predložen danes predlog nove vlade za dvanajstine proračunskega provizorija, ki je sestavljen popolnoma v velikosrbskem duhu. Slovenske in hrvatske pokrajine imenuje namreč **anektirane dežele!!** Finančni minister predlaga, da bi se onih 20 %, ki so bili pridržani o priliki kolkovanja, vzelo kot državno posojilo. S tem je sedanja reakcionarna vlada razveljavila svoječasni sklep bivše demokratske vlade, da se teh 20 % o priliki nove izmenjave prizna in tudi izvrši izplačilo, čim pride do končne izmene denarja. Površnemu pogledu je jasno, da je Protić-Korošičeva vlada s tem predlogom dejansko postavila razmerje med dinarjem in krono kakor 1:5.

Nadaljnji udarec predlaga nova vlada s tem,

da hoče po novem proračunskem provizoriju vpeljati, da se bodo morale v bodoče plačevati izvozne carine le v tujih valutah. Ta načrt pomenja popolno pokvarjenje ozdravljenja našega denarja, ki ga je pripravljala bivša demokratska vlada.

Nova vlada hoče dalje vpeljati srbski zakon glede taks, ki bi se morale torej plačevati le v dinarjih, s čimer bi bila izpodbita tla naredbi bivše demokratske vlade, da se sme v kronskem ozemlju računati, sprejemati in plačevati edinole v kronsko-dinarski veljavi. Končno hoče finančni minister uvesti popolno centralizacijo finančne uprave ter kar najbolj omejiti delokrog finančnih delegatov. To je z ozirom na neurejene razmere v finančnem ministertvu nevaren poseg v finance posameznih dežel.

Predlog dr. Smodlake za sestavo koncentracijskega kabineta.

Beograd, 11. marca. (Izv. por.) Klub nevtralec Narodnega predstavništva je sporočil danes vladi in opozicionalnim strankam pismene predloge glede sestave koncentracijskega kabineta. Predlog se glasi:

- 1.) Ministrsko predsedstvo in notranje ministertvo prevzamejo nevtralne osebe izvan strank.
- 2.) Polovica ostalih portfeljev naj pripade bloku sedanje vlade, polovica pa opozicionalni skupini.
- 3.) Listo novega kabineta naj sestavita po en pooblaščenec vladnih in opozicionalnih skupin. Ako bi se ta dva ne mogla zjediniti, naj si izbereta tretjega, ki bo odločil v spornih vprašanjih. Skupina nevtralec je pripravljena, imenovati tretjega razsodnika.
- 4.) Pokrajinske vlade naj se sestavijo po istem načelu, po katerem bi bila sestavljena nevtralna vlada.

5.) Novi kabinet naj bi takoj predložil Narodnemu predstavništvu volilni zakon in skušal doseči sporazum glede glavnih načel za bodoče volitve. Čim bi bil volilni zakon sprejet, naj bi se takoj vršile volitve. Narodno predstavništvo bi rešilo poleg volilnega zakona še proračunski provizorij in mirovne pogodbe in eventualno one predmete, glede katerih bi se stranke zjediniše.

Demokratska Zajednica je imela danes popoldne sejo, na kateri se je posvetovala o teh predlogih in že tekom večera izročila načelniku nevtralnega kluba dr. Smodlaku v bistvu pozitiven odgovor. Demokratska Zajednica sprejema predlog kot podlago za nadaljnja pogajanja, stoji pa na stališču, da se važni in dalekosežni ukrepi demokratske vlade v socialnih in gospodarskih zadevah ne smejo izpremeniti.

Wilson in reško vprašanje.

Trst, 10. marca. Predsednik Wilson je odgovoril na zavezniško noto od 26. februarja 1920. takole: *Ako bi italijanska in srbsko-hrvatsko-slovenska vlada opustili takoimenovano vmesno državico s pretežno večino Jugoslovenov in si želeli izogniti udeležitvi predlagane svobodne države iz Reke kot ločene skupine ter poveriti državno oblast nad Reko zvezi narodov brez italijanskega in jugoslovenskega nadziranja, tedaj je vlada Zedinjenih držav pripravljena, sprejeti ta predlog, kakor tudi s tem pogojem prepustiti Italiji in Jugoslaviji določitev skupne meje. Albansko vprašanje se ne bi smelo vključiti v posebna pogajanja med Italijo in Jugoslavijo. Predsednik poudarja, da ne more odobriti nobenega načrta, ki bi Jugoslaviji prisojal ozemlje v severni Albaniji kot odškodnino za odpoved drugim krajem, in se strinja s stališčem angleškega in francoskega ministrskega predsednika, da je hitra rešitev jadranskega vprašanja zelo nujna in važna, toda ne more tega sprejeti za pravičen načrt, ki vključuje njegovo odgovornost za primer, da se rešitev ne doseže.*

Resnica o krizi v prehrani.

Beograd, 12. marca. (Izv. por.) „Slovenčevo“ poročilo o krizi v prehrani je ostudno zavito in neresnično. Demokratska vlada je prehranjevalne krize v Sloveniji ravno toliko kriva kot sedanja Protić-Korošičeva vlada. *Vojna uprava je na lastno pest rekvirirala žito in moko, kjer jo je dobila in komur jo je mogla. Celo Centralni upravi jo je zaplenila, ker se je nahajala trenutno v velikih zadregah. Ni res, da se je zaplemba vršila sporazumno z ministrom Bukšekom, res pa je, da je prehranjevalno ministertvo protestiralo proti rekviziciji.* Načelnik v prehranjevalnem ministertvu, pristaš SLS, kaplan Jovan, je bil tisti, ki je sestavljal proteste in stavljal (zlasti za Slovenijo) ministru predloge glede prehrane. Ako sedaj klerikalno časopisje napihuje prehranjevalno krizo v Sloveniji, dokazuje le, da je ljubljanska vlada še vedno v velikanskih škripah glede prehrane in potrjuje, da *Protić-Korošičeva vlada še ni odstranila nesreče*, ki jo je zagrešila vojna uprava. Kot beli dan je jasna nesposobnost sedanje vlade. Končno pa omenjamo še, da je bila prehrana v Sloveniji tudi pod demokratsko vlado popolnoma v rokah pristašev SLS. General prehrane je bil Jovan, njegovi oficirji pa klerikalni koritarji, ki so mnogoštevilno zbrani v ljubljanskem žitnem zavodu. Ako bi postal usnjar Kregar pri svojem poklicu in ako bi ne delal pod firmo državnega zavoda privatnih kupčij po Banatu, bi bil „Žitni zavod“ prav lahko tako založen z žitom in z moko, da bi mu ne bilo treba priti v krizo in stisko, ako mu kdorkoli ustavi na poti iz Banata 150 vagonov žita. Žal, da bodo morali sedaj tudi nedolžni ljudje použiti godljo, ki so jo skuhal klerikalci pri „Žitnem zavodu“ in njihov načelnik Jovan v ministertvu za prehrano.

Proti našim rojakom iz Primorja.

(Uradniki Bratina, Orel, Ciligoj in Peternel vrženi na cesto.)

Beograd, 12. marca. (Izv. por.) V centralni upravi, ki jo je uvedla demokratska vlada na korist državnih financ in ki je v kratkem času svojega poslovanja napravila državi najmanj 80 milijonov čistega dobička, je začel minister Ribarac z uradniki, ki so najbolj vestno vršili svojo dolžnost, pometati prav po balkansko. Prve njegove žrtve so bili goriški Slovenci Bratina, Orel, Ciligoj in Peternel, ki so vsi strokovno in trgovsko vsposobljeni vršili svoje posle v najuzornejšem redu. Njih je dičila zlasti lastnost, da so bili nepodkupljivi. Vsi so bili vneti Jugoslovani, dva med njima sta preskusila svoje jugoslovanstvo kot prostovoljca v srbski vojski, enega pa je vlačila Avstrija po zaporih kot veleizdajalca. Ne da bi izrekel proti tem slovenskim

uradnikom besedograje, ne da bi izrazil migljaj sumnje, da so zagrešili kako nepravilnost, jih je minister Ribarac kratkomalo vrgel brez vsakega razloga na cesto. Mesto uzornih uradnikov, ki so se naravnost žrtvovali za državne interese, pa je Ribarac postavil v centralno upravo dva svoja pristaša iz krogov beograjskih trgovcev. Tako se je Ribarac na eni strani maščeval za slovenskega ministra Kramerja nad nedolžnimi slovenskimi uradniki, na drugi strani pa je Ribarac uvedel v državno podjetje ljudi, o katerih vsakdo ve, da bodo pristransko zastopali le privatne koristi, v lepo družbo je zašel dr. Korošec, ki pa mora biti gluh in slep, ko se uvaja v ministertvo trgovine zopet korupcija in ko na nesramen in brezobziren način preganjajo naše najboljše rojake iz zasedenega ozemlja. Ali je Korošec prodal za Judeževe groše tudi nedolžno kri svojih najbližjih bratov?

Dr. Korošec jamči za Roškarjevo nesposobnost in njegove grehe.

Beograd, 11. marca. (Izv. por.) V poslanskih krogih je vzbudilo veliko veselost dejstvo, da je moral dr. Korošec dati Protiću pismeno garancijsko izjavo, da je Roškar sposoben in primeren za ministra. Šele, ko je imel Protić to izjavo v rokah, je dovolil, da sme biti Roškar predložen v imenovanje.

Pred polomom.

Malo je bilo ljudi, ki so verovali v dolgi vek Protić-Laginja-Koroščeve vlade in menda so o dolgoletnosti svoje vlade dvomili celo voditelji strank, ki so vlado sestavile, samo naši klerikalci po deželi so morda verjeli, da jim solnce, ki jim je tako prijazno posijalo, nikdar več ne zatone.

Kdor je razmere poznal, ni mogel verjeti v Protić-Koroščev uspeh, in sicer iz več vzrokov. Prvič je bilo splošno znano, da je Protićev mandat zelo omejen, ker mu je bila poverjena sestava vlade samo pod pogojem, da dela s parlamentom, ki je pa — kakor znano — tako sestavljen, da vlada v njem nima take večine, da bi on mogel brez sodelovanja drugih strank redno delovati. Drugi vzrok, da vlada ne bo mogla dolgo ostati, je pa v različnosti strank, ki jo sestavljajo in ki jih medsebojno ne veže niti ena skupna misel, temveč samo in edino vladoželjnost.

Nekaj dni se je v parlamentu dosegalo število poslancev (kvorum), ki je potrebno, da je parlament sploh sklepčen, četudi se je tudi pri tem sleparilo, da so n. pr. šteli kot prisotne tudi one poslance, ki faktično niso bili prisotni. Najbolj je pa omogočala sklepčnost prisotnost onih demokratično mislečih poslancev, ki so sicer odločni nasprotniki sedanje vlade, zahtevajo pa vendarle, da parlament dela. To je skupina kakih 20 poslancev, ki se zbira okoli dalmatinskega politika dr. Josipa Smodlake.

Naši klerikalci so kar vriskali od veselja, češ, kvorum imamo v parlamentu, podpirajo nas celo nekateri demokrati in marsikak klerikalni politični štreber se je morda že zazibal v sladke sanje, da je Protić-Koroščeva moč utrjena na vse večne čase. To je bila pa velikanska zmota, ker pokazalo se je, da dr. Smodlaka s svojimi ožjimi somišljeniki ni prišel v parlament zato, da bi vlado podpiral, temveč z namenom, da vlado strmoglavil v parlamentu in napravi prostor drugi, boljši vladi.

Mi dr. Smodlako poznamo in zdelo se nam je neverjetno, da bi on podpiral tako vlado, kot je Protić-Koroščeva, ki predstavlja centrifugalne sile, dr. Smodlaka je pa vendar znan kot resničen demokrat in dober Jugoslovčan, kot odločen pristaš misli našega jedinstva. Tak človek vendar ne bo podpiral vlade, ki je sestavljena iz najbolj nazadnjaških elementov v državi, kakršni so naši klerikalci, hrvatski narodni klub in srbski radikalci.

Nismo se motili, dr. Smodlaka je nastopil proti Protić-Koroščevi vladi z ono vehemenco, ki je potrebna, da se doseže stavljeni cilj: strmoglavljenje vlade. Dr. Smodlaka, v katerega je vlada stavljala vse svoje upe, poziva vlado, da takoj odstopi in pripravi prostor široki vladi in vlada bo tudi primorana odstopiti, ker v nasprotnem slučaju se skoraj gotovo odstrani iz parlamenta tudi dr. Smodlaka s svojimi dvajsetimi tovariši in vlada ne bo imela kvoruma, če bo njen zapisnikar Pera Jovanović še tako sleparil pri štetju poslancev.

To je vendar čisto naravno. Noben človek, ki resnično jugslovansko in demokratično misli, ne more podpirati sedanje vlade niti s tem, da ji s svojo prisotnostjo v parlamentu omogoča kvorum. Vsi jugoslovansko in demokratično misleči ljudje morajo z vso odločnostjo pobijati vlado, ki hoče opehariti jugoslovanskega kmeta pri agrarni reformi in ki hoče razdeliti državo na več pašalukov, v katerih bi se nekaterim izvoljenem dobro godilo, ljudstvo bi pa stradalo.

Protić-Koroščeva vlada se nahaja pred polomom. Zrušila jo bo trdna volja vsega našega naroda, ki hoče ustvariti močno državo, v kateri se bo lahko gospodarsko in socialno nemoteno razvijal. Stranke, ki bi državo hotele razdeliti na več manjših pašalukov, so sicer močne, ampak še močnejši so oni, ki hočejo močno državo. Sedaj še vladajo predstavitelji veleposestva in velekapitala, še so na vladi oni, ki mislijo, da je ljudstvo samo predmet izžemanja in izkoriščevanja, ampak tem ljudem so dnevi šteti, ministrski stolčki se majojo pred ljudsko nejevoljo in ta splošna nejevolja bo te stolčke v najkrajšem času tudi prekucnila, ker je izključno, da bi v naši demokratični državi v dobi demokracije dolgo vladala reakcija.

Naj klerikalci upijejo kolikor hočejo, da so stranke, iz katerih je sestavljena sedanja vlada, socialne in moderne. Mi vemo, da so med njimi bosanski agi in begi in gg. Medaković, Muačević itd., ki so zapustili demokratično stranko ravno zaradi agrarne reforme, ki jo hočejo demokrati

izpeljati, graščaki se pa tega bojijo in so se pridružili onim, ki so agrarni reformi nasprotni. In s temi graščaki sedijo v Beogradu skupaj v družbi naši klerikalci, ki so jim doma vedno polna usta o ljudskih pravicah!

Ta in taka vlada je odigrala in ona stoji pred neizogibnim polomom!

Dopisi.

Cerkije. Seveda bližajo se zopet volitve in naši gospodje v farovžu so zopet polni ljubezni za svoje občane. Dočim med vojno nismo imeli pri njih niti najmanjše zaslombe, ker so imeli vse preveč opravka z navduševanjem za Avstrijo, jih je sedaj navdala zopet strašna skrb za nas. Toda zapomnijo si naj, da nismo in ne bomo pozabili trpljenja, ki so nam ga provzročili in da pride dan obračuna. Posebno hudo agitacijo razvijajo med ženskami, ki so bile poprej popolnoma same sebi pripuščene. Ako ga je katera prišla prosit za kako uslugo, se je naredil, kakor da ne zna ne pisati ne brati, dočim je šel domači g. nadučitelj vsakemu radevolje na roko. Prav imajo ženske, ki pravijo: „Poprej naj bi prirejali shode in nas branili pred rekvizicijami, ko smo bile pripuščene še same sebi. Sedaj je že prepozno“. Naš župan in župnik znata vse preveč vodo napeljovati na svoj mlin. Napravila sta nam sicer farovž, ki spada bolj v mesto, kakor pa k nam, povedala pa nista, kako naj bi se pokrili stroški, ker jima je skrb za občino deveta briga.

Šmihel pri Novem mestu. Lepo se razvijajoče sokolsko društvo Gaj pri Novem mestu mora biti tamkajšnjemu župniku v resnici strašen trn v peti. Po znanem geslu — namen posvečuje sredstva — napenja vse svoje moči, da bi razbil slogov v društvu in ojačil svoj „čukovski“ tabor. In v dosego tega svojega cilja se ne straši nobenih sredstev. Naj bo uverjen, da gremo preko njegovega obrekovanja na dnevni red. Naše vrste so čvrsto sklenjene in v našem zdravem telesu zdrav duh. Kličemo mu samo: Prav lepi ptiči so vsi orliči! Živio brat Sokol!

Velika Nedelja pri Ormožu. Pustiti vsakemu svoje veselje, je lepa čednost. Tako smo se pogovarjali, ko je začel konec lanskega leta naš kaplan g. Verbajnssek politizirati. To še ne bi bilo nič hudega, ako se ne bi sčasoma polastil tega posla preobsežno. Zamaknjen v politične verige, hoče kar z glavo skozi pečino. Vodil in reprezentiral bi rad v gospodarskem, političnem in kulturnem oziru celo župnijo. Od novega leta 1920. prigeja vsako nedeljo politične shode v poslopju stare šole in pripravlja zborovalce na državnozbornske volitve, za „Kmetijsko zvezo“ in v občinske zastope. V delavnikih pa lazi od občine do občine, da poizve, kako se vrta politični „verki“. Siloma hoče predelati celo župnijo v klerikalno gnezdo. Tužno postane človeku pri tej misli. G. Verbajnssek misli, da mu mora greben zrasti do neba. Naposled nam bo dal prav, ako mu ga bomo prikrajšali do normalne velikosti.

Iz Oselice. Krajevna organizacija JDS. za občino Oselice ima v nedeljo dne 21. marca v ljudski šoli v Trebiji ob 3. uri popoldne reden občini zbor. Ker je dnevni red, zlasti z ozirom na občinske volitve, zelo važen, se vabijo organizirani člani, da se občnega zbora vsi udeležijo. — Odbor.

Z Iga se nam poroča: V nedeljo dne 8. t. m. je imela klerikalna Kmetijska zveza na Igu shod. Shodu je predsedoval Janez Boh, ki je svojčas prodajal drva pod tujim imenom. Shoda so se udeležili tudi pristaši drugih strank. Ker so po klerikalni navadi njih govorniki lagali, oglasili so se nekateri ter jim dopovedali, da nimajo prav, vsled česar so se Marijine device in klerikalni možakarji razburili ter kratkomalo s pestmi dokazovali, da so njihove trditve resnične. Pa vsaj ni čudo, če so kaplanovi pristaši na to navajeni, ker je sam tak, da je hodil cel predpust prežat pod okna, kjer je bilo kako ženitovanje. Sedaj pa drugega dela ne opravlja nego da ponoči in podnevi agitira za klerikalno zvezo, medtem ko se za svoje dušne pastirstvo ne briga.

Zamenjajte tisočake. Po 15. t. m. so neveljavni!

Kmetijstvo, trgovina in obrt.

g. Tvoronica kvasa v Zagrebu. Velika tvoronica Arko v Zagrebu, ki je dosedaj izdelovala alkoholne pijače, je uredila sedaj tudi prostore za izdelavo kvasa. To bo ena največjih domačih tvornic kvasa in bo mogla zadovoljiti velik del porabe kvasa v naši državi.

g. Izvozne pristojbine na Čehoslovaškem. Čehoslovaška republika upelje v kratkem izvozne pristojbine. Od vsega izvoznega blaga se bo moralo plačati 5 do 20 % vrednosti kot izvozna carina.

g. Slabo gospodarstvo ruskih boljševikov. Ruski boljševiški finančni minister je izdal poročilo o ruskih financah v prvem polletju 1919. Državni dohodki so znašali 20.350 milijonov rubljev, izdatki pa 50.703 milijone rubljev, tako, da znaša primanjkljaj 30.353 milijonov rubljev. Izdatki so torej več kot še enkrat tako veliki kot dohodki, primanjkljaj za okoli 10 milijard večji od dohodkov! Je res slabo to boljševiško gospodarstvo in takemu gospodarstvu mora slediti polom.

Politične vesti.

p. Stojan Ribarac — klerikalni ideal. Naši klerikalci so silno vneti za novega ministra trgovine, Stojana Ribaraca, proslulega nasilneža iz časov poslednjih dveh Obrenovičev. Te klerikalne simpatije izvirajo menda odtod, ker je Ribarac zopet upeljal izvoznice, od katerih klerikalci marsikaj pričakujejo — za sebe. Sicer pa: „gliha vkup štriha“.

p. Dr. Brejčev urad za dementiranje. Novi predsednik deželne vlade dr. Brejc se silno boji kritike v javnosti, ampak mož si zna pomagati. Spomnil se je, da obstoji pri deželni vladi tudi dopisni urad, ki mu je podrejen in ta urad se je pod njegovo vlado izpremenil v urad za dementiranje. Ako se dr. Brejcu očita kakršna-sibodi nepravilnost, smo lahko prepričani, da priobči že naslednji dan dopisni urad dolgo pojasnilo dr. Brejca. Tako je bilo tudi z našim poročilom o prepovedi političnih shodov severno od Drave, ki jo je izdala deželna vlada zato, da ovira antiklerikalne stranke v njih javnem udejstvovanju, ko že klerikalna stranka tako slabo stoji v onem delu Slovenije, da svojih shodov ne more prirejati. Dr. Brejc pravi, da je to storil v interesu države, češ, da so zborovalno pravico zlorabili protidržavni elementi. To pa to: dr. Brejc s svojimi klerikalci in — državnimi interesi! Klerikalnim agitatorjem naj gleda doktor Brejc na prste, ako hoče čuvati državo pred protidržavnimi elementi!

p. Klerikalni poslanci pasejo lenobo. Zadnja seja narodnega predstavništva je bila določena za deseto uro dopoldan, ampak prišli niso ne člani vlade, ne njeni poslanci. Šele okoli enajste ure so prišli poslanci vladnih strank, vsi zaspani in leni, potem pa so prišli počasi tudi še ministri in potem so šele začeli zborovati. Klerikalno časopisje očita demokratičnim poslancem, da ne izpolnjujejo svojih dolžnosti, ne vidi pa lenobe pri svojih lastnih poslancih, katerih prva dolžnost bi bila, podpirati svojo lastno vlado, pa tako dolgo spijo vsako jutro, da še ob deseti uri ne morejo priti k seji narodnega predstavništva.

p. Klerikalci in komunizem. Zanimivo je čitati „Večerni list“, ko se s tako vnemo poteguje za — komuniste in s takim veseljem poroča o njihovem gibanju. To zanimanje za komuniste pri „Večernem listu“ je tako veliko, da se zdi, kakor bi bil „Večerni list“ glasilo skrajnih socialističnih levčarjev. „Večerni list“ tega, seveda, ne dela zato, ker bi klerikalci morda simpatizirali s komunizmom, ampak samo in edino iz tega vzroka, ker si želi zmešnjave, da bi potem klerikalci v motni vodi lažje ribarili. Najlepše je pa to, da „Večerni list“ stalno očita socialistom ministerijalizem, kakor bi to bil dokaz protiljudske politike socialističnih voditeljev. Naj se socialistični voditelji glede tega sami zmejnijo s klerikalci, mi pribijamo samo to, da klerikalci vsakemu očitajo ministerijalizem kot nekaj grdega, sami se pa trudijo in pehajo z vso silo za ministrske stolčke. Doslednosti pač ni pri klerikalcih.

p. Jadransko vprašanje — počiva. Wilson ne mara odnehati in vztraja z vso odločnostjo na stališču, da se Jugoslovonom ne sme zgoditi nobena krivica, ki bi bila seme za novo vojno. Italija brez dovoljenja Amerike ne sme in ne more ničesar storiti in čaka. Anglija in Francija

bi se pa radi pobotali z Wilsonom in zato tudi — čakata. Mudi se pa vsem. Italiji najbolj, ampak odnehati noče nihče in zato stojimo na mrtvi točki. Naša vlada molči in ne daje nobenih izjav od dneva, ko je našo usodo izročila — božji volji. Ker se v kratkem zopet snide konferenca, na kateri se bo o jadranskem vprašanju vnovič razpravljalo, se bo kmalu videlo, ako je bil oni klic po božji pomoči samo slučajna fraza, ali se pa za tem klicem res skriva nevarnost, da misli vlada na popuščanje, četudi ni za to nobenega razloga. Tega pa mi vladi ne bi svetovali, ker vsako popuščanje bi danes bilo enako — izdajstvu. Zato naj vlada pazi!

p. D'Annunzio proti Angliji. Znani reški pustolovec d'Annunzio se je spravil zadnje dni — zaradi izpremembe — nad Anglijo. Pred Rečani je imel govor, v katerem je tudi rekel: „Mogoče bomo vsi umrli pod ruševinami Reke. (Skode ne bi bilo nobene za njega, pač pa za Reko!) Toda iz teh ruševin bo vstal duh (oh, d'Annunzijeve duh!), ki nas bo maščeval. Anglija, ki si je podvrgla Perzijo, Mezopotanijo, Arabijo in večji del Afrike, pošlje lahko tudi nam iste rablje, ki koljejo v Egiptu vstase (res, dobro bi bilo in potrebno!). Požrešna država, ki zalezava Carigrad, ki ima tretjino Kitajske v svoji posesti in ki bi hotela sedaj dobiti še vse otoke v Tihem oceanu južno od ekvatorja, država, ki ni nikoli sita, more proti nam porabiti ista sredstva. Toda mi bomo končno vendarle ostali zmagovalci, ker se bodo ustaši vseh narodov zbrali pod to zastavo. (Pa vendar ne pod d'Annunzijevo zastavo?) Imeli bomo novo križarsko vojno proti tem roparjem, ki so včeraj izrabljali vojno in danes mir“. Tako je d'Annunzio ozmerjal Angleže, pri tem pa gotovo ni pomislil na to, da je on sam eden največjih roparjev in da velja vse ono, kar je rekel na Anglijo, v prvi vrsti za Italijo, ki hoče oropati naše kraje.

p. Boji v Albaniji. Ves svet bi Italijani radi „osvobodili“ — seveda, na ta način, da spravijo vse pod svoj škorenj. Albanijo imajo tudi zasedeno in bi jo radi pridržali za sebe, ampak Albanci niso tako krotki, da bi se tebi nič meni nič lepo udali, temveč napadajo italijanske posadke dan za dnevom in na ta način občutno grenijo Italijanom vsako veselje nad okupacijo te dežele. Vsi prebivalci dežele sovražijo Italijane tudi oni, ki so stali od začetka okupacije na njihovi strani in položaj italijanskih posadk v Albaniji postaja od dneva do dneva kritičnejši. Vprašanje je veliko, ako Italijani ostanejo v Albaniji, ker proti temu smo mi, so Albanci, ki so v prvi vrsti prizadeti in proti temu je tudi — Wilson. Italijanom pač tudi ne gre povsod pšenica v klasje.

Novosti.

a. Splošna demobilizacija. Govori se, da bo v najkrajšem času odrejena splošna demobilizacija naše armade. Pod orožjem ostanejo samo še kadri.

n. Sijajen sprejem jugoslovanskih novinarjev v Brnu. Ob sviranju vojaške godbe in med viharnimi pozdravnimi vzkliki so prispeli dne 10. t. jugoslovanski novinarji v Brno, kjer so bili na kolodvoru sprejeti od zastopnikov vojaških in civilnih oblasti in velikanske množice občinstva, ki jim je priredila navdušene ovacije. Zvečer je bila v gledališču slavnostna predstava na čast gostom, po predstavi pa skupen obed. Ponoči so se odpeljali novinarji v Bratislavo na Slovaško, kjer so bili sprejeti od ministra dr. Šrobarja. Po ogledu mesta so napravili po Donavi izlet v Devin.

n. Iz japonskega ujetništva je prispelo v Dalmacijo okoli 70 naših državljanov. V japonsko ujetništvo so prispeli po potopitvi avstrijske vojne ladije „Laiserin Elisabeth“. Pritoževali so se, da so Japonci z njimi jako grdo ravnali.

n. Glavno poverjeništv ministrov za agrarno reformo v Ljubljani sprejema stranke vsak teden izključno in brez izjeme le v torkih, četrtkih in sobotah od 10. do 13. ure. Ob drugem času ostane urad za stranke zaprt. Vsako notranje uradno poslovanje je nemogoče, če bi moralo maloštevilno uradništvo poverjeništv v vseh uradnih urah sprejemati stranke. Zato je emejitev uradnih ur za stranke v interesu dela in točnega poslovanja poverjeništv neobhodno potrebna.

n. Hindenburg kandidat za predsednika Nemčije. Nemčija je prišla v nemalo zadrego. Nacionalci so namreč ponudili Hindenburgu kandidaturu za predsedniško mesto, ki jo je ta tudi

sprejel, kar pa trezni javnosti nikakor ni po volji. Seveda je še vprašanje, kaj porečejo k temu ententne vlasti, kajti Hindenburgova kandidatura je popolnoma vojaško-monarhičnega značaja. Hindenburg bo vsekakor tudi to pot tepen.

n. Belo Kuna so hoteli odvesti. Pred par dnevi se je v Stockerau, kjer je v tamošnji bolnišnici interniran bolni Bela Kuna, bivši ogrski boljševiški diktator, pripeljal ponoči avtomobil, v katerem je sedelo več civilno oblečenih ogrskih oficirjev. Stopili so takoj h čuvaju, mu razložili namen prihoda in ga prosili, naj jih spusti v bolnišnico. Ker se je ta branil, so mu stisnili v roke 1500 K, nakar jim je čuvaj navidezno ustregel. Ko so oficirji izginili v temi, pa je čuvaj stekel na orožniško postajo in povedal tam ves dogodek. Na lice mesta se je podal takoj večji oddelek orožnikov, ki je obkolil bolnišniški vrt in poslopje samo, toda oficirji, ki so zaslutili nevarnost, so med tem že pobegnili. Oblasti so takoj telefonirale na vse postaje. Dosedaj so aretirali dva oficirja, dočim se je ostalim najbrže posrečilo prekorčiti ogrsko mejo. Predrznost ogrskih oficirjev je izzvala na Dunaju veliko ogorčenje.

n. Narodna Galerija v Ljubljani. V nedeljo je bila otvorna v drugem nadstropju Kresije, Šolski drevored št. 2, „Narodna Galerija“, zbirka najboljših del slovenske moderne upodabljačje umetnosti. Galerija je odprta občinstvu vsako nedeljo od 10. do 12. in ob četrtkih od 3. do 5. popoldne. Člani društva „Narodne Galerije“, ki si je stavilo važno kulturno nalogo, zbrati najlepše slovenske umotvore in jih postaviti našemu narodu in tujcem na pogled, ne plačajo vstopnine, ki znaša sicer 2 K za osebo, da dijake 1 K. Član društva postane lahko vsak, kdor plača 30 K letne članarine, ustanovniki plačajo 500 K. Odbor vabi s tem vse, ki jim je slovenska upodabljačja umetnost pri srcu, da posetijo mlado našo galerijo.

n. Grobokopi stavkajo v Berlinu, ker jim pokopališke uprave niso hotele zvišati njihovih plač. Vsled stavke se zadnje dni pogrebi sploh niso mogli vršiti. Ko bi bil moral biti pogreb nekega inženjerja, čigar stariši in sorodniki so prispeli iz oddaljenih krajev in niso mogli ostati v Berlinu, preložen, so stariši prosili za dovoljenje, da lahko sami izkopljejo jamo. Pretresljivo je bilo videti, ko sta pokojnikov oče, star profesor in brat zdravnik skupno z ostalimi prijatelji s solzami v očeh kopala jamo, v katero so potem položili umrlega svojca.

n. Posledice sovraštva. Avgust Zdravec, mlinar na Lešnici pri Ormožu, je dolžil Matjaža Habjaniča, da mu je lansko leto pokradel tobakove rastline. Zaradi tega sta živel oba medsebojno v velikem sovraštvu. Dne 2. marca sta se oba možakarja srečala in pri tej priliki najbrže zopet kaj sporekla. Popoldne je namreč Habjanič prišel v Zdravčev mlin, napadel Zdravca z nožem, s katerim ga je dvakrat sunil v glavo in mu ga zasadil potem v prsi. Zdravec je čez 20 ur vsled izkrvavljenja umrl. Zapustil je ženo s petimi otroki. Habjaniča so orožniki takoj aretirali in izročili sodišču. Kam res privede sovraštvo. Morilec je star komaj 19, umorjeni Zdravec pa 57 let.

n. Zaradi veriženja obsojeni grof. Državni urad zoper verižnike, tihotapce in navijalce cen v Ljubljani je obsodil grofa Viktorja Auersperga zaradi veriženja na tisoč kron globe in teden dni zapora.

n. Smrt na begu iz ujetništva. Poštni uradnik Stefan Derganc, ki se je nahajal že štiri leta v italijanskem ujetništvu, je koncem preteklega meseca pobegnil in skušal priti peš v svobodno domovino. Na begu ga je zadela zavrtna italijanska krogla in je obležal na mestu mrtev. Bil je brat ljubljanskega primarija dr. Derganca.

n. Smrtna nesreča. Pred par dnevi so našli 30letnega Kolariča iz Dobravice pri Metliki na cesti mrtvega. Bil je precej razmesarjen, tako da so ljudje splošno domnevali, da je bil izvršen nanj roparski napad. Pozneje se je izkazalo, da je bil nesrečnež povožen. Voz mu je šel direktno čez glavo, ki jo je popolnoma razmesaril. Voznika, ki ga je povozil, do sedaj še niso našli.

n. S samokresom se je igral v torek popoldne šolar Rus iz Glinc pri Ljubljani. Pri tem se je samokres nepričakovano sprožil. Krogla je zadela v bližini se nahajajočega 14letnega fantiča, ključavničarskega vajenca Vinka Klobučariča iz Glinc in ga težko ranila.

n. Jako nevarnega tička so prepeljali te dni iz Zagreba v Ljubljano. Kakor že znano, so ob-

mejne oblasti v Špilju na Štajerskem pred par tedni pri preiskovanju vlaka našle kovčeg, v katerem je bilo za 60 milijonov tisočakov s ponarejenimi kolki. Lastniku kovčega se je posrečilo čilo sicer pobegniti, imel pa je to smolo, da je pustil vse svoje potne listine v vlaku. Odrejena je bila takoj najobsežnejša preiskava, ki se je končala s popolnim uspehom. Nevarni tihotapec se piše Salomon Fingerhut. Po pokolenju je galiski žid in je bil sedaj zlatar v Dunajskem Novem mestu. Fingerhut se že nahaja v ljubljanskih zaporih.

n. Čeden kurir italijanskega poslanika. Blizu demarkacijske črte so aretirale naše oblasti kurirja italijanskega poslanštva v Beogradu, ki je vtihotapljal naše srebro čez mejo v Italijo. Prepeljali so ga takoj v Beograd.

n. Peklenski stroj v gledališču v Bulgariji. V Sofiji je pretekli teden v gledališču Odeon med predavanjem eksploziral peklenški stroj, ki je bil skrit pod odrom. Nastala je strašna eksplozija, ki je zahtevala nbroj žrtve. Vse osebe, ki so se v trenutku eksplozije nahajale na odru ali pa v prvih vrstah parterja, so bile smrtno nevarno ranjene, oziroma na mestu ubite. Skupno je bilo ranjenih nad 200 oseb, med njimi tudi en minister. Peklenski stroj so spravili v gledališče anarhisti.

n. Izpoved zločinca na smrtni postelji. Pred par dnevi je umrl v jetnišnici v Splitu neki Stanko Zvonko, ki je bil obsojen zaradi roparskega umora, ki ga je izvršil v družbi svojih obeh polbratov na neki ženski. Porota je obsodila vso trojico, in sicer enega na smrt, drugega na sedem, pokojnika pa na dve leti težke ječe. Vsi trije so pri razpravi trdovratno tajili, da bi oni izvršili umor. Na smrt obsojeni je bil predložen za pomilostitev. Stanko Zvonko, ki je že dalje časa bolehal za jetiko, je v ječi smrtno nevarno zbolel. Napadla ga je namreč še malarija, katero je dobil za časa svojega vojaškega službovanja v Albaniji. Dan pred svojo smrtjo je poklical k sebi zdravnika in mu izpovedal, da umora ni izvršil njegov polbrat, ki je bil obsojen na smrt, ampak oni, ki je dobil sedem let težke ječe. Z ozirom na to izjavo se bo vršila sedaj obnovitev celega procesa.

n. Bogat berač. V Budimpešti je umrl te dni Ivan Branka, ki je že več let živel od miloščine. Ko so pregledali cunje, katere je zapustil, so našli sveženj, v katerem je bilo za 600.000 kron vrednostnih papirjev.

n. Smrt vsled steklosti. Preteklo leto je v Bihaču v Bosni stekel pes ugriznil tamošnjega kjučavničarskega pomočnika Farbašiča. Ranjenec se za to ni dosti brigal, sedaj čez leto dni pa mu je nenadoma pričelo postajati slabo. Podal se je v bolnico, kjer ga je bolezen tako napadla, da so ga morali zvezati in je čez par ur v groznih mukah umrl. Naj bi bil ta žalostni slučaj vsakomur svarilo, da v takih slučajih takoj poišče zdravniško pomoč.

n. Od strahu umrl. V Mariboru so zaprli nekega cigana zaradi uboja. Ko so ga odvedli pred sodišče, so mu njegovi tovariši zatrjevali, da je že obsojen na smrt in da se bo kazni takoj izvršila. Cigan se je tako silno prestrašil, da ga jetniški pazniki niso mogli prepričati, da so njegovi tovariši lagali. Umrl je kmalu potem od samega strahu.

n. Kradel vse prekiuprek. V Celju je policija aretirala 19letnega Franceta Glušiča, ki se je zadnje čase brez posla potikal po Mariboru, Zagrebu in Celju in pokradel vse, kar mu je prišlo pod prste. Prišel je šele pred kratkim iz mariborske jetnišnice, kjer je odsedel več mesecev zaradi hudodelstva tatvine, kar ga pa ni čisto nič iztreznilo. Pri njem so našli nbroj perila, posteljne in namizne oprave, krtače, kolinsko vodo, daljnoglede in druge stvari; vse to je ukradel deloma v Zagrebu, deloma v Mariboru.

n. Veliki gozdni požari. Po gozdovih v Gorskem kotarju besne po poročilih potnikov ogromni požari. Ljudi na Plješivici divja že osem dni po šumah strašen požar.

n. Oblak se je utrgal. Iz Newyorka se poroča, da je divjal te dni nad mestom strašen vihar. Sredi najhujšega piša se je utrgal še oblak, ki je povzročil veliko poplavo in napravil na milijone škode.

n. Vlak skočil s tira. V sredo popoldne je na vlak, ki vozi proti Inomostu, pri nekem ovinku padla velikanska skala; več vagonov je skočilo s tira, nekaj jih je padlo v reko In. Med prestrašenimi potniki so se odigravali obupni prizori. Do sedaj so potegnili izpod ruševin enega mrtvega in 60 težko ranjenih.

n. Silen požar v Srbiji. Beograjska „Demokratija“ poroča iz Loznice ob Drini, da je planina Vučevu od Crnega vrha do Hana in Bilje vsa v ognju. Požar se je razširil tudi že na šume Cera in Vidojevici. Slišati je tudi prasketanje zaostalih bomb. Na imenovanih višinah so se vršili leta 1914. in 1915. srditi boji med srbskimi in avstrijskimi četami in so bili Avstrijci po-

novno strahovito poraženi. V teh bojih sta padla tudi znana srbska časnikarja, izdajatelja beograjske „Politike“, brata Ribnikar, ki sta se kot prava junaka borila do zadnjega vzdihljaja. Požar je močno pošledoval sedaj tudi grobova teh dveh junakov. Ogenj so zanetili otroci, razširil pa se je samo vsled malomarnosti gozdnih čuvajev, ki niso izvršili svoje dolžnosti.

cvetko vanjo. Ker pa je bil Dijonizij sveti mož, je rastla cvetka v njegovi sobi tako naglo, da so koreninice že molele iz kosti. Zato je vtakne v levo kost in ko so koreninice pognale tudi iz te, še v oslovsko kost. Ko je prispel v Naksos, so bile vse kosti tako prerastle s koreninicami, da je vsadil vse skupaj v zemljo. Cvetka je rodila žlahtno vince in Dijonizij ga je dal piti sosedom. A kaj je videl! Spočetka so prepevali pivci kakor ptički; ko so popili že več vina, so rjaveli kakor levi, končno pa so postali neumni kakor osli.

r. Medved. To zimo je v nekaterih krajih na Ogrskem močno snežilo. Vsled tega so se priklatili iz velikih gozdov tudi medvedi. V Salošu je gozdar Terek sedel s svojo rodbino ravno pri večerji, ko prilomasti močan rjavi medved. Gozdarjeva žena je padla v medlevo, gozdar sam pa je skočil hitro v drugo sobo po puško. Medved se je med tem gostil z bogato večerjo. Kar počasi puška in medved se zgrudi mrtev na tla. A kako začudenje. Ko si ga gozdar ogleda natančneje, je spoznal, da je bil ta medved njegov hlapec, ki se je našemil z medvedovo kožo in hotel najbrže oropati gozdarjevo blagajno. Bu... Bu...

r. Salomonska razsodba. Dva moža stopita pred sodnika: nočni čuvaj in cunjar. Nočni čuvaj je trdil, da je pes, ki ga je imel cunjar na vrvi, njegov in v dokaz privedel s seboj dve priči. A tudi cunjar ni odnehal. Sodba je bila težka. Sodnik je ugibal dolgo, naposled pa izdal sledečo salomonsko razsodbo: „Pes naj se takoj izpusti. H komur pojde potem sam, temu ga prisodim.“ Rečeno, storjeno. Pes srdito zatuli, skoči k vratom in beži, kar more. „Saj sem mislil, da je ukraden“, je rekel sodnik in nagnal obe stranki.

r. Največja mesta na svetu. Do leta 1917. je bilo največje mesto na svetu London, ki je štel leta 1910. še nad 7,250.000 prebivalcev, dočim je štel leta 1917. samo še 6,726.000 prebivalcev. Zato pa je mogočno narastel Newyork, v katerem prebiva sedaj 7,500.000 ljudi; London je torej že na drugem mestu. Tretje največje mesto je Pariz s 4.150.000 prebivalci, četrto Berlin s 3,800.000, peto Chicago z 2,540.000, šesto Tokio z 2,240.000, sedmo Dunaj z 1,840.000, osmo Filadelfija z 1,730.000, deveto Moskva z 1,450.000 in deseto Petrograd, čegar prebivalstvo se je sicer znatno zmanjšalo, a šteje gotovo še vedno okoli milijon ljudi.

Zadnje vesti.

Izvoznice in tuja valuta!

Beograd, 11. marca. (Izv. por.) Kakor znano, je bila največja zasluga ministra Kramerja, da je na njegov predlog demokratska vlada odpravila izvoznice, s katerimi se je prej uganjala največja korupcija. Kolikor je bilo po kontingentu odločenega blaga za izvoz, mogel pa je izvoziti vsakdo, kdor je plačal izvozno carino in zasigural dobro valuto. Mesto zdrave valute je ministrstvo izjemoma dovoljevalo uvoz kompenzacijskega blaga. Minister Ribarac je sedaj izdal ukaz, po katerem je izvoz po kontingentu dovoljenega blaga prepovedan. Dovolil je sicer izvoz 1000 vagonov koruze, toda vsakdo, kdor hoče to blago izvoziti, se mora javiti tekom enega tedna pri ministrstvu trgovine, katero bo odločilo, komu se bo izdalo dovoljenje in komu ne. Ribarac uvaja dejansko na ta način od demokratske vlade zavrženi in odpravljeni sistem izvoznice. Ni dvoma, da se bodo sedaj pri oddaji dovoljenj za izvoz koruze dogajale take korupcije, kot so se prej, ko je Ribarac izdajal v prejšnjih kabinetih izvoznice. Izvozna dovoljenja bodo dobivali le Ribaracovi ožji prijatelji. Ribarac pa namerava vpeljati izvoznice tudi za druge predmete. Včeraj so že hodili Ribaracovi somišljeniki po beograjskih trgovinah in ponujali izvozna dovoljenja za jajca in drugo. — Ali je treba k temu dejstvom še kaj pripomniti, ne da bi človeka pretresel mrz po hrbtu, ko vidi pred seboj mefista, ki uvaja na neskončno nesrečo države in naroda, brez sramu in brez vesti največje gorje — korupcijo. Uboga Jugoslavija, kam jadraš?

Beograd, 12. marca. (Izv. por.) Ministrstvo trgovine razglasa, da bo samo ono izdajalo dovoljenja za izvoz onih predmetov, ki jih je dovolj za prehrano države. Dala se bodo dovoljenja za izvoz 50 vagonov jajc, 50 vagonov sira, 50 vagonov masla in 100 vagonov fižola — vse proti plačilu izvozne carine, pa ne več v kronah, temveč v takozvani zdravi valuti, in sicer za jajca 50.000 dinarjev od vagona, za maslo 400 dinarjev od 100 kg in za fižol 80 dinarjev od 100 kg. Izvoznik mora obenem osigurati zdravo valuto. Carina se mora plačati v dolarjih, frankih, funtih itd. Prošnje za izvoznice je treba vložiti do 12. marca (torej danes!) pri ministrstvu trgovine, ki bo odločilo, komu jih izda.

Osmogli Protičevi izbruhi. Pro i koncentracijskemu kabinetu.

Beograd, 11. marca. (Izv. por.) Reakcionarna sedanja vlada se nahaja v zadnjih vzdihljajih. Vzlic največjim naporom še ni mogla spraviti pod streho deklaracijske razprave, čeravno skuša z nepoštenimi spletkami in izigravanjem zaključiti debato in izposlovati zaupnico. Krepak izraz nervoznosti v vladnih krogih je bil današnji ne-

čuvni izpad Protiča, ki je imenoval bivšega finančnega ministra Veljkoviča — varalico. Ta napad je izzval v krogih Demokratska Zajednice silno ogorčenje ter ne ostane brez zasluženega odgovora. V političnih krogih se smatra, da je to izpad vladne nervoznosti in prva posledica želje, da se onemogoči poizkus sestave koncentracijskega kabineta. Protič je napravil ta izpad v svojem govoru, v katerem je bivšemu finančnemu ministru dr. Veljkoviču očital, da je demokratska vlada odtegnila 20 % povodom začasnega kolkovanja bankovcev. Bivši finančni minister dr. Veljkovič bo v današnji seji dal primeren odgovor na to politično lopovstvo radikalcev.

Vlada ne sprejme Smodlakin predlog.

Beograd, 12. marca. (Izv. por.) Klub doktor Smodlake je svoj predlog poslal tudi vladnim skupinam, ki so snoči imele sejo; kak bo odgovor, se še ne ve. Glavno glasilo radikalcev „Samouprava“ označuje predlog za nesprejemljiv.

Tudi demokratskih profesorjev ne marajo.

Beograd, 12. marca. (Izv. por.) Kakor izvemo, je bil imenovan za referenta za živinorejo v ministrstvu poljedelstva profesor Prohaska iz poljedelske akademije v Križevcih. Ukaz je bil že podpisan in poslan v „Službene Novine“ ter tudi že tiskan. Predno so „Službene Novine“ izšle, je vlada imenovanje sistirala, dala dotiskano naklado „Službenih Novin“ uničiti ter uničila tudi ukaz o imenovanju profesorja Prohaske. Vzrok je čisto enostaven: zvedelo se je, da je profesor Prohaska pristaš — demokratske stranke.

Razno.

r. Pes in mačka. Star pregovor sicer pravi, da sta si pes in mačka velika sovražnika, a v vsakem slučaju to ne velja. Dokaz tega je sledeča dogodnica, ki se je primerila v Švici. Neki posestnik pri Curihi se je hotel iznebiti mačke. Zasil jo je v vrečo in jo vrgel v jezero. Pes je to opazil, skočil za vrečo v vodo, jo privlekel na breg, potem vrečo pregrizel in tako oprostil mačko, katero je imel tako rad, da ji je prepustil celo del svoje jedi. Prijateljstvo med psom in mačko je posestnika tako ganilo, da je pridržal potem mačko pri hiši.

r. Pravljica o vinski trti. Grški narod si pripoveduje o vinski trti to-le: Ko je bil sv. Dijonizij še majhen, je potoval iz svojega rojstnega kraja na otok Naksos. Izmučen vsled dolge poti, se vleže na kamen ob cesti. Kar zapazi cvetko, ki mu je tako ugajala, da jo je sklenil vzeti s seboj na dom. Ker pa se je bal, da se mu vsled solnca ne bi posušila, je pobral ptičjo kost in vtaknil

Za smeh in kratek čas.

Sodnik: Obtoženec, ali priznate sedaj svoje krivdo?

Obtoženec: Nikakor. Govor mojega branitelja je tudi mene prepričal, da sem nedolžen.

K nekemu Čiču pride uradnik za ljudsko štetje in ga vpraša: „Koliko glav šteje vaša družina?“ — „S prašiči nas je štirinajst“, se odreže Čic.

Jurija grofa Thurnskega jeklarna na Ravnah (Guštanj-Ravne, Slovenija)

ima na razpolago nekolikšno množino

kovanega strojnega jekla (za transmisijske valke)

v dimenzijah 5 do 130 mm (trdnost približno 70 kg).

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica števil. 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Borci, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuju.

Delniška glavica in rezerve okrog **K 50,000.000** —
T. telefon št. 261.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuj in prodaj vse vrste vrednostnih papirjev, = valut in dovoljaje vsakovrstne kredite. = Brzjavni naslov: „Banka“.

Delniška glavica **K 30,000.000**

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerve okrog **K 10,000.000**

Centrale: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metković, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zadar, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Ekspozitura: Menice, devize, vrednostne papirje itd. Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditive na vsa tuja in domača mesta.

Prevzema: Borane usročila in jih izvršuje najkvalitetneje.

Brzjavni naslov: **Jadranska.**

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Daje predjeme: na vrednostne papirje in na oblogo, ločene v javnih skladiščih. Daje trgovske kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Telefon št. 257.